
UpadeshasaraBhashyam

उपदेशसारभाष्यम्

Document Information

Text title : Upadeshasarabhashyam

File name : upadeshasArabhashyam.itx

Category : major_works, gaNapati-muni, bhAShya

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Vasishtha Ganapati Muni's Sanskrit Commentary on Ramana Maharshi's Upadeshasaram

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : The Collected Works of Vasishtha Kavyakantha Ganapati Muni Vol 07-31

Latest update : July 24, 2013

Send corrections to : [sanskrit at cheerful dot c om](mailto:sanskrit@cheerfuldotc.com)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 5, 2025

sanskritdocuments.org

उपदेशसारभाष्यम्

॥ श्रीः ॥

अथ रमाणस्य भगवतो मङ्घेरुपदेशसारं व्याख्यास्यामः ।
तस्यायमादिमः श्लोको भवति ॥

कर्तुराज्ञया प्राप्यते कृलम् ।
कर्म किं परं कर्म तज्जडम् ॥ १ ॥

मीमांसकाभिमतं कृलप्रदत्त्वे कर्मणः प्राधान्यं भाण्डयितुमयमारम्भः ।
कृलं कर्तुरीश्वरस्य आज्ञया प्राप्यते । कर्म परं किम् ।
नेत्यर्थः । तत्कर्म जडं भवति ।
कर्मणः परत्वाभावाय जडत्वमत्र उेतुत्वेनोपन्यस्तम् ।
कर्म यस्माज्जडं तस्मान्न परमिति यावत् ।

ननु, न वयं कर्मणः परत्वमुद्दिश्य विवदामः । कृलप्रदत्त्वे कर्मणः
प्राधान्यमित्येवास्माकं वादः । मास्तु परं कर्म । तथाऽपि स्वजन्यापूर्वद्वारा
कृलप्रदं भवेत् । अयं हि प्रमाणभूतानि वैदिकवाक्यानि सङ्गच्छेरन्निति
येत् ।

न । ज्योतिष्टोमादीनां स्वर्गसाधकत्वादिबोधयतां वाक्यानां परमेश्वरस्य
शुभाशुभकृलप्रदत्त्वे कर्मसापेक्षत्वोक्तोरपि समन्वेतुं शक्यत्वात् । अपि
य शुभाशुभकृलप्रदत्वं य सर्वेषां जगन्नियामकत्वान्नातिरिच्यते ।
तज्जगन्नियामकं तदेव परं स्यात् । अत एव कर्मवादिनो दैवशब्देन
तज्जन्त्यापूर्वं वदन्ति । मङ्घरिश्च कर्म किं परमित्यत्र तदपूर्वमेवोद्दिशति,
व्यवहारेषु कर्मापूर्वयोरविभक्तत्वात् । तस्मान्न वयं कर्म परं वदाम इति
पूर्वपक्षिणा वक्तुमशक्यम् । अयं भावः । मीमांसककल्पितमपूर्वं
जडत्वान्न परम् । न य शुभाशुभानि कृलानि स्वतन्त्रतया दातुमीष्टे ।
गौरवं य भवति तस्य कल्पनं ईश्वरस्यैव सापेक्षस्य कर्मकृलदातृत्वे
प्रमाणवाक्यानामभावात् ।

कृतिमडोदधौ पतनकारणम् ।

कृलमशाश्रतं गतिनिरोधकम् ॥ २ ॥

कृलं कर्मकृलं अशाश्रतं सत्, भोगेनावक्षीणमनुशयमात्रशेषमिति यावत् ।
कृतिमडोदधौ कर्ममडासमुद्रे पतनकारणं भवतीति शेषः । यद्वि कृलं
शाश्रतं स्यात् तर्हि पुनरावृत्तिर्न स्यात् । कृलस्याशाश्रतत्वादेव
शेषानुशयवशात्पुनरावृत्तिसम्भव इति भावः । अत एव गतिनिरोधकम् ।
गतेः पुनरावृत्तिरङ्घितायाः परधामगतेर्निरोधकं प्रतिबन्धकं भवतीति
शेषः । अत्राशाश्रतं कृलमेव पतनकारणमुक्तं भगवता, न कर्म,
तस्मात्सकामकर्मैव दूषयति भगवानित्यवगन्तव्यम् ।

ईश्वरार्पितं नेच्छया कृतम् ।

चित्तशोधकं मुक्तिसाधकम् ॥ ३ ॥

ईश्वरार्पितं ईश्वराय विश्राध्यक्षाय अर्पितं त्वमेवास्य कर्मणः कृलं यथेष्टं
जगतः कार्यं विनिर्दृश्येति समर्पितम् । नेच्छया अनिच्छया, नगो न
लोपाभावो नैकादिवत् । कृतं कर्म चित्तशोधकं चित्तस्य मनसः शोधकं
शुद्धिकारि । मुक्तिसाधकं मुक्तेः संसारबन्धाद्विमोक्षस्य साधकं य
भवति । मनसि शुद्धे हि मोक्षः सुलभः ।

कायवाङ्मनः कार्यमुत्तमम् ।

पूजनं जपश्चिन्तनं कृमात् ॥ ४ ॥

तदेव कर्म विभजते । कायवाङ्मनः कार्यं पूजनं जपश्चिन्तनं य,
कायकार्यं पूजनं वाक्कार्यं जपः मनः कार्यं चिन्तनं येति कृमादन्वयो
बोध्यः । तद्विदं त्रयं कृमादुत्तमम् । पूजनं प्रथमं कर्म । तत उत्तमं
जपाभ्यं कर्म । तत उत्तमं ध्यानमिति यावत् । अत्र स्तोत्रस्य जपे
सङ्ग्राहो ज्ञेयः ।

जगत ईशधीयुक्तसेवनम् ।

अष्टमूर्तिभृद्देवपूजनम् ॥ ५ ॥

पूर्वश्लोके पूजनशब्देन सामान्यतो विग्रहाराधनमभिहितम् । तस्यावरत्नेन
कीर्तनादेतदवगम्यते । अधुना पूजाप्रसङ्गेन सर्वकर्मात्कृष्टं विशिष्टं
पूजनमेकमभिधत्ताति । जगतः प्रपञ्चस्य ईशधीयुक्तसेवनं ईश्वर अवेदं
जगदिति धिया युक्तं सेवनम् । सर्वं भव्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त

ઉપાસીતે । શાણ્ડિલ્યવિદ્યોક્તમુપાસનમિતિ યાવત્ । અષ્ટમૂર્તિભૃદ્વેવપૂજનં
ભવતિ । પચ્ચમહાભૂતાનિ સૂર્યાચન્દ્રમસૌ જીવશ્ચેશ્વરસ્થાષ્ટૌ મૂર્તિવિશેષા
ઉચ્યન્તે । તાભિશ્ચ મૂર્તિભિઃ સર્વ જગદાકાન્તમિતિ હેતોર્વિશ્વસ્યેશ્વર-
ધિયોપાસનમષ્ટમૂર્ત્યુપાસનં ભવતીતિ ભાવઃ । ઇદં તુ પૂર્ણ પૂજનમ્ । નાસ્ય
પૂર્વશ્લોકોક્તપૂજને સડગ્રહઃ । તસ્ય સર્વાવરત્વાદસ્ય સર્વોત્તમત્વાત્ ।
ધ્યાન એવાસ્ય સડગ્રહો ભવતિ । ધિય એવૈકરૂપાયા અત્ર પ્રાધાન્યાત્ ।
સામાન્યતઃ પૂજનં તુ શિવમૂર્તિષ્વન્યતમસ્થાઃ પૃથિવ્યાઃ સ્વલ્પૈકદેશસ્ય
ભવતિ । કાયનિષ્પાદ્યં ચ ભવતિ । ઇદં તુ સર્વાસાં મૂર્તિનાં સાકલ્યેન
બુદ્ધિનિષ્પાદ્યમિત્યનયોરસ્તિ ભૂયાન્વિશેષઃ ।

ઉત્તમસ્તવાદુચ્યમન્દતઃ ।

ચિત્તજં જપધ્યાનમુત્તમમ્ ॥ ૬ ॥

ઉત્તમસ્તવાત્સત્યાદ્વૈદિકાતૃશાદાર્ષાદ્વાડન્યસ્માત્ । ઉચ્યમન્દતઃ
ઉચ્યામ્નન્દાદુપાંશોશ્ચ પ્રકરણાજ્જપાદિતિ શેષઃ । ચિત્તજં માનસિકં જપ-
ધ્યાનં જપ એવ ધ્યાનમિત્યત્ર સમાસઃ । ન જપો ધ્યાનં ચ તયોઃ સમાહાર
ઇતિ । ધ્યાનસ્ય માનસિકજપાદ્યવ્યતિરેકાત્ । ઉત્તમં ભવતિ ।
સ્તોત્રવાયકોપાંશુજપેભ્યો ધ્યાનં શ્રેષ્ઠમિતિ ભાવઃ । આદૌષ્વપિ ત્રિષુ યથોત્તરં
શ્રૈષ્ઠ્યમૂહ્યમ્ ।

આજ્યધારયા સ્રોતસા સમમ્ ।

સરલચિન્તનં વિરલતઃ પરમ્ ॥ ૭ ॥

આજ્યધારયા ઘૃતધારયા સ્રોતસા નદીપ્રવાહેન ચ સમમ્, સરલચિન્તનં
સરલં નિત્યં સહજં નિર્યચ્ચિન્તનં ધ્યાનં વિરલતઃ મધ્યે મધ્યે વિચ્છિન્નાત્
પરં શ્રેષ્ઠમ્ । ઉત્તમે ધ્યાનેડપિ સચ્છેદાદવિચ્છેદં શસ્યત ઇતિ યાવત્ ।
ધ્યાને ભક્તિરૂપસ્નેહસમ્બન્ધં સૂચયિતુમાજ્યધારૌપમ્યમ્ । નૈર્મલ્યં સૂચયિતું
પ્રવાહૌપમ્યમ્ ।

ભેદભાવનાત્સોડહમિત્યસૌ ।

ભાવનાડભિદા પાવની મતા ॥ ૮ ॥

ભૂયો ધ્યાને વિશેષાન્તરમાહ ભેદભાવનાત્ ધ્યાને ધ્યાતુઃ સ્વસ્માદીશ્વરં
ભિન્નં કલ્પયિત્વા યદ્ભાવનં ક્રિયતે તસ્માત્ સોડહમિત્યસૌ ઈશ્વર
એવાહમિત્યાકારકા અભિદા ભેદરહિતા ભાવના પાવની પવિત્ર મતા ।
ભેદેન ધ્યાનાદભેદેન ધ્યાનમુત્તમમિતિ ભાવઃ ।

भावशून्यसद्भावसुस्थितिः ।

भावनाबलाद्भक्तिरुत्तमा ॥ ८ ॥

भावनाबलात् अभेदभावनाबलादित्येव सामर्थ्यात् । भावशून्यसद्भाव-
सुस्थितिः भावशून्या सङ्कल्पशून्या सद्भावेन सत्तया सुस्थितिर्निष्ठा
उत्तमा भक्तिर्भवति । भिन्नभावनायां या भक्तिः सा त्ववरेति परिशेषन्यायात्
सिध्यति ॥

दृत्स्थले मनः स्वस्थता क्रिया ।

भक्तियोगबोधश्च निश्चितम् ॥ १० ॥

दृत्स्थले आत्मनः स्थाने मनःस्वस्थता मनसः स्वस्थानस्थितता ।
क्रिया कर्म भवति । भक्तियोगबोधश्च भक्तिर्योगो बोधश्च भवति ।
निश्चितम्, न कश्चित्संशय इत्यर्थः । मनसः स्वजनिस्थाने दृढयेऽवतीर्य
निष्ठैव कर्म पर्यवसन्नं सर्वकर्ममौलिभूतम् । सैव भक्तिः पर्यवसन्ना
सर्वभक्तिमौलिभूता । सैव योगः पर्यवसन्नः सर्वयोगमौलिभूतः । सैव
ज्ञानं पर्यवसन्नमिति यावत् ।

वायुरोधनाल्लीयते मनः ।

जालपक्षिवद्रोधसाधनम् ॥ ११ ॥

वायुरोधनात् वायोः प्राणस्य रोधनात् प्रतिष्टम्भनात्रियमनाद्वा मनः
जालपक्षिवत् लीयते आत्मनि निश्चलं रुद्धं भवति । इदं रोधसाधनम् ।
पूर्ववाक्यार्थस्य कर्तृत्वादिति तस्याक्षेपः । उठेन कुम्भकस्य साधनं
प्रतिष्टम्भनं प्राणस्य भवति । सततं यातायातप्रत्यवेक्षणान्नियमनं भवति ।
तस्यापि कुम्भकसंज्ञा राजयोगिनां मतेनाविरुद्धा । उत्तरैव मङ्घ्रिरेष्टा
प्रक्रिया यद्यमाङ्गीतासु (रमणगीतासु) प्राणरोधश्च मनसा प्राणस्य
प्रत्यवेक्षणम् । कुम्भकं सिध्यति ज्येवं सततप्रत्यवेक्षणात् इति ।

चित्तवायवश्चिद्विद्यायुताः ।

शाभयोर्द्वयी शक्तिमूलका ॥ १२ ॥

चिद्विद्यायुताः इमेण चिता क्रियया य युताः चित्तवायवः चित्तानि मनांसि
वायवः प्राणश्च चिद्युतानि चित्तानि क्रियायुताः प्राणाश्चेति यावत् ।
शक्तिमूलका शक्तिरीश्वरशक्तिर्मूलं यस्यास्तादृशी शाभयोर्द्वयी भवति ।
आदिशक्तेर्ज्ञानशक्तिशाभा चित्तानि । क्रियाशक्तिशाभा प्राणा इति

તાત્પર્યમ્ । જનબહુત્વાપેક્ષયા ચિત્તપ્રાણયોર્બહુવચનેન નિર્દેશઃ । અયં
ભાવઃ । યતો મનો વાયુશ્ચ શાખાદ્રયમીશ્વરશક્તેઃ, તસ્માત્તદુભયં ચ
તદધિગમાય માર્ગાભવિતુમર્હતિ ।

લયવિનાશને ઉભયરોધને ।

લયગતં પુનર્ભવતિ નો મૃતમ્ ॥ ૧૩ ॥

લયો વિનાશનં ચ લયવિનાશને, ઉભયરોધને ઉભયવિધરોધને ભવતઃ ।
મધ્યમપદલોપસમાસઃ । લયગતં મન ઇત્યધ્યાહારઃ । પુનર્ભવતિ જાયતે ।
મૃતં વિનષ્ટે નો ન જાયતે । વૃત્તિમાત્રોપસંહારો લયઃ । તદ્વતો યોગિન
ઉત્થાનં સમાધિશ્ચ પર્યાયેણ ભવતઃ । વૃત્તિમૂલાહુકારોપસંહારો વિનાશનમ્ ।
તદ્વતો જ્ઞાનિનો નિત્યઃ સમાધિર્ભવતિ ।

પ્રાણબન્ધનાલ્લીનમાનસમ્ ।

એકચિન્તનાત્રાશમેત્યદઃ ॥ ૧૪ ॥

વાયુરોધનાદિતિ શ્લોકોક્તાત્રાણબન્ધનાત્ પ્રાણપ્રતિષ્ઠમ્મનાત્ પ્રાણ-
નિયમનાદ્વા લીનમાનસં લીનં મનઃ અદઃ એકચિન્તનાદાત્મૈક્યાનુ-
સન્ધાનાત્રાશમેતિ । પ્રાણરોધો મનસો લયહેતુરેવ ભવતિ ન વિનાશન-
હેતુઃ । લીને મનસ્વૈક્યાનુસન્ધાનં મનોનાશનાયેત્યર્થઃ ।

નષ્ટમાનસોત્કૃષ્ટયોગિનઃ ।

કૃત્યમસ્તિ કિં સ્વસ્થિતિં યતઃ ॥ ૧૫ ॥

સ્વસ્થિતિમાત્મનિષ્ઠામ્, યતઃ પ્રાપ્તસ્ય નષ્ટમાનસોત્કૃષ્ટયોગિનઃ કૃત્યં
કિંમસ્તિ । નષ્ટે મનસિ ન કિઞ્ચિત્કર્તવ્યં શિષ્યત ઇતિ ભાવઃ ।

દૃશ્યવારિતં ચિત્તમાત્મનઃ ।

ચિત્ત્વદર્શનં તત્ત્વદર્શનમ્ ॥ ૧૬ ॥

દૃશ્યવારિતં દૃશ્યેભ્યો વારિતં પરાવૃત્તમન્તર્મુખમિતિ યાવત્ । ચિત્તં
આત્મનશ્ચિત્ત્વદર્શનં ભવતિ । વ્યતિરેકતો વિષયેભ્યઃ પરાવૃત્તમેવ
ચિત્તમન્વયત આત્મચિત્ત્વદર્શનં ભવતીત્યક્ષરાર્થઃ । ચિત્તસ્ય
બહિર્મુખત્વાભાવે નિદ્રાઽભાવે ચાન્તર્મુખં તદાત્મચિત્ત્વદર્શનરૂપમેવ
પર્યવસ્યેત્ । અથાઽઽહ યદાત્મનશ્ચિત્ત્વદર્શનં તદેવ તત્ત્વદર્શનમ્ ।

માનસં તુ કિં માર્ગણે કૃતે ।

નૈવ માનસં માર્ગ આર્જવાત્ ॥ ૧૭ ॥

मानसं तु किं किं स्वरूपं इति मार्गणो विचारणो कृते मानसं नैव न
परिशिष्यत इति भावः । विचारयिता स्वयमेव हि मानसस्य स्वरूपम् ।
स्वरश्मि विशेषत्वान्मानसस्य । विचारणसमये स य रश्मिरात्मन्युपसंभृतो
भवतीति तदा नैव मानसमित्युपदिशति भगवान् । अयमेवार्जवान्मार्गः ।

वृत्तयस्त्वहं वृत्तिमाश्रिताः ।

वृत्तयो मनो विद्ध्यहं मनः ॥ १८ ॥

वृत्तयस्तु अहं वृत्तिं अहमित्याकारकं सङ्कल्पं आश्रिता तन्मूलकाः
तत्प्रकृतिका इत्यर्थः । वृत्तय एव मनः संसृता विजृम्भणकाले ।
तस्मान्मनोऽहं विद्मि । यस्मादहं वृत्तिमाश्रिताः सर्वा वृत्तयस्तस्मात्प्रदूषं
मनस्तत्प्रकृतिभूताऽहं वृत्तिरूपं पर्यवस्यतीति तात्पर्यम् ।

अहमयं कुतो भवति चिन्वतः ।

अयि पतत्यहं निजविचारणम् ॥ १९ ॥

अयमहं अहङ्कारः अहं वृत्तिरूपः कुतो भवति इति चिन्वतः मार्गयतः
विचारयतः, अहं सोऽहङ्कारः, पतति नाशमेति । इहमेव
निजविचारणमात्मविचारणम् । अयीति शिष्यसम्बोधनम् । अत्रापि
वाक्यार्थस्य कर्तृत्वाद्विदमित्याक्षिप्यते ।

अहमि नाशभाज्यहमहंतया ।

स्फुरति हृत्स्वयं परमपूर्णासत् ॥ २० ॥

अहमि मनोमूलवृत्तिरूपे नाशभाजि सति परमपूर्णासत् परममभ्युदं
सस्य हृत् स्वरूपं स्वयं अहमहंतया अहमहमिति धिया स्फुरति भासते ।
नन्वहमि नाशं प्राप्ते कुतः पुनरन्यस्याहमः सम्भव । उच्यते । अहन्ता
व्यक्तित्वात्प्रतिस्थिते । तन्मनोगतमात्मगतं य द्विविधं भवति ।
मनोगतेऽहंभावे नात्मन्यहंभावः । तद्गुणपरम आत्मनो व्यक्तित्वं भासते ।
तस्माद्गुणमेकस्मिन्नहमि नाशं गतेऽन्यदहंतया स्फुरतीति ।

इहमहंपदाभिष्यमन्वहम् ।

अहमि लीनकेऽप्यलयसत्तया ॥ २१ ॥

इहं हृत् अहंपदाभिष्यं अहं पदमभिष्या यस्येति । अहमिति पदं
मनसि गौणमात्मनि मुख्यमिति भावः । हेतुमाह । अन्वहं अहमि
लीनकेऽपि मनोभयाहङ्कारे नष्टेऽपि अलयसत्तया अनष्टसद्भावेन ।

અયં ભાવઃ । યોડહંપદાર્થઃ સ આત્મેતિ પામરોડપ્યડ્ગીકુર્યાત્ । અહહુારે
શાન્તે નાત્મા શાન્તો દૃશ્યતે । સ્ફુરત્યેવાહમિતિ । મનસ્તુ શાન્તં ભવતિ ।
એવમન્યવ્યવતિરેકાભ્યામહંપદં મનસિ ગૌણમાત્મનિ મુખ્યમિતિ સિદ્ધમ્ ।
કથં ગૌણં કથં મુખ્યમ્ । મનસોડહહુારસમ્બન્ધાત્તત્ર ગૌણમ્ ।
આત્મન્યહન્તાયાઃ સત્તારૂપેણ નિત્યં ભાનાત્તત્ર મુખ્યમ્ ।

વિગ્રહેન્દ્રિયપ્રાણધીતમઃ ।

નાહમેકસત્તજ્જડં હ્યસત્ ॥ ૨૨ ॥

એકસત્ એકસદ્રૂપઃ અહં વિગ્રહેન્દ્રિયપ્રાણધીતમો ન, દેહેન્દ્રિયપ્રાણબુદ્ધિ-
રૂપં તિમિરં ન । કારણમાહ । હિ યસ્માત્કારણાત્ તદ્વિગ્રહાદિ જડં
અસચ્ચ । યજ્જડં તત્કથમાત્મા । યન્નાસ્તિ તત્કથમાત્મા ।

સત્ત્વભાસિકા ચિત્ત્વ વેતરા ।

સત્તયા હિ ચિચ્ચિત્તયા હ્યહમ્ ॥ ૨૩ ॥

સદ્ગસ્તુ કેન ભાસત ઇત્યાશડ્ક્ય પરિહરતિ । સત્ત્વભાસિકા ઇતરા ચિત્
કવ વા । નેત્યર્થઃ । સત્તાં ભાસયિતુમન્યસ્થાશ્ચિતો નાવસર ઇતિ યાવત્ ।
કારણમાહ । હિ યસ્માત્ સત્તયા ચિદ્ભવતિ યત્સત્તદેવ
સ્વભાવતશ્ચિન્મયમ્ ઇત્યર્થઃ । હિ યસ્માચ્ચ કારણાત્ અહં ચિત્તયા ભવામિ ।
યા ચિત્સૈવ સ્વભાવતોડહંપદાર્થ ઇત્યર્થઃ । સત્તાચિત્તાહન્તાનાં ત્રિકં
સ્વભાવતઃ સમાનાધિકરણમિતિ યાવત્ । ચિદ્રશ્મિસન્બન્ધાન્મનસ્યહન્તા
ગૌણીતિ પ્રાગેવાવેદિતમ્ ।

ઈશજીવયોર્વેષધીભિદા ।

સત્સ્વભાવતો વસ્તુ કેવલમ્ ॥ ૨૪ ॥

ઈશજીવયોઃ વેષધીભિદા ભવતિ । વેષતો ભેદશ્ચાણ્ડપિણ્ડોપાધિકૃતઃ ।
ધીતો ભેદઃ સર્વજ્ઞત્વાલ્પજ્ઞત્વાભ્યામ્ । એવમપિ વસ્તુ કેવલમેકમેવ ।
કુતઃ । સત્સ્વભાવતઃ સત્તારૂપધર્માન્વયાત્ । અત્ર કાલત્રયેડપિ સદેવ
સચ્ચબ્દેનોચ્યતે । અન્યથા દૃશ્યાનાં ચ વિનશ્ચરાણાં ભાનકાલિકસત્તામ્
આશ્રિત્ય સત્સ્વભાવપ્રસક્તિઃ સ્થાત્ ।

વેષહાનતઃ સ્વાત્મદર્શનમ્ ।

ઈશદર્શનં સ્વાત્મરૂપતઃ ॥ ૨૫ ॥

વેષહાનતઃ પિણ્ડોપાધિસમ્બન્ધભાવનાનાશનાત્ સ્વાત્મદર્શનં ભવતિ ।

अपरोक्ष आत्मानुभवः स्यादित्यर्थः । अस्तु स्वात्मदर्शनं कथमीशदर्शनं
स्यादिति चेदत्राह । स्वात्मरूपतः एव स्वानुभवो रूपमिति
उक्तोस्तदेवेशदर्शनम् । शुद्धस्वात्मदर्शनादीशदर्शनं नापरमस्तीति
तात्पर्यम् । वेषडीनस्यात्मनोऽपरिच्छिन्नत्वात् तदनुभवः परिच्छिन्नः,
अपि तु पूर्णो भवेति ।

आत्मसंस्थितिः स्वात्मदर्शनम् ।

आत्मनिर्द्धयादात्मनिष्ठता ॥ २६ ॥

दर्शनमिति पूर्वश्लोकोक्तपदेन भूयस्त्रिपुटीसम्भवमाशङ्क्य परिलरति ।
आत्मसंस्थितिरात्मनिष्ठैवात्मदर्शनम् । न तत्र त्रिपुट्या अवसरः । सा
यात्मनिष्ठता आत्मनिर्द्धयाद्भवति । आत्मनिर्द्धयतायां द्वैतसम्पर्को
वेशतोऽपि न वर्तितव्यः । यदि द्वैतं भासेत तत्र तन्मयनिष्ठा कथं
स्यादिति तात्पर्यम् ।

ज्ञानवर्जिताऽज्ञानडीनयित् ।

ज्ञानमस्ति किं ज्ञातुमन्तरम् ॥ २७ ॥

ज्ञानवर्जिता अज्ञानडीना य यित् ज्ञानं भवति । ननु ज्ञाने ज्ञानवर्जितत्वं
कथमिति चेत्कारणमाह । ज्ञातुं यत् किञ्चिद्विद्यद्भेदितुं अन्तरं भेदः
अस्ति किम् । नास्तीति भावः । तत्र स्थितौ भेदाभावात्तदाश्रितलोक-
प्रसिद्धज्ञानाभावः । अत्रापि सा स्थितिर्ज्ञानमय्येव पूर्णानुभूतिरूप-
त्वात् ।

किं स्वरूपमित्यात्मदर्शने ।

अव्ययाभावपूर्णाचित्सुषुम् ॥ २८ ॥

किं स्वरूपं किं मे रूपमिति विचारणविधया आत्मदर्शने सति,
आत्मनिष्ठायां सिद्धायां, अव्ययं नाशरहितं अभावमकृत्रिमं सलज्जमिति
यावत् । आपूर्णमासमन्तात्पूर्णा चित्सुषुम् सम्पद्यत इति शेषः ।
अतदनुभूतिवर्णनं भवति पुनर्मागप्रदर्शनपूर्वकम् ।

बन्धमुक्त्यतीतं परं सुषुम् ।

विन्दतीह ज्वस्तु दैविकः ॥ २९ ॥

दैविकः देहात्मभावरहित आत्मनिष्ठः तस्याभवस्थायामेव हि आत्मनो
दिव्यत्वं परिष्कुरेत् । ज्वस्तु बन्धमुक्त्यतीतं बन्धमुक्तिव्यामतीतं

પરં સુખમાનન્દં વિન્દતિ પ્રાપ્નોતિ । બન્ધસ્કૂર્તિસાપેક્ષા મુક્તિસ્કૂર્તિઃ ।
તસ્માદ્દુઃખાનિનાં વ્યવહાર એવ સાડવસ્થ મુક્તિરિત્યભિધીયતે । અનુભવિનો
બન્ધસ્કૂર્તિરહિતસ્ય મુક્તિસ્કૂર્તિરપિ નાસ્તીતિ તસ્ય સાવસ્થા બન્ધ-
મુક્ત્યતીતૈવ વક્તવ્યા ।

અહમપેતકં નિજવિભાનકમ્ ।

મહદિદં તપો રમણવાગિયમ્ ॥ ૩૦ ॥

અહમપેતકં અહમા મનોમૂલાહુકારેણ અનાત્મગતયાડહંવૃત્યેતિ યાવત્ ।
અપેતકં વિયુતં નિજવિભાનકં સ્વરૂપવિભાનં ઇદં મહત્તપઃ । આત્મનો-
ડપ્યહમહંતયા સ્ફુરણાદહમપેતકમિત્યત્ર ગૌણસ્વાહંભાવસ્થ નિરાસો
બોધ્યઃ । સર્વેભ્યસ્તપેભ્યો નિત્યમાત્મસ્ફુરણં મહત્તપ ઇતિ તાત્પર્યમ્ ।
ઇયં રમણવાકુ રમણસ્ય મહર્ષેર્વાકુ ઇયમિત્યનેન સર્વસ્થાપિ ગ્રન્થસ્ય
ગ્રહણમ્ । નૈતચ્છ્લોકમાત્રસ્ય । સ એષ ઉપદેશસારસ્ત્રિંશતા શ્લોકાનાં
નિબદ્ધો ભગવતો રમણસ્ય મહર્ષેર્વિજયતેતરાં વિજયતેતરામ્ ।

ઇતિ શ્રીભગવન્મહર્ષિરમણાન્તેવાસિનો વાસિષ્ઠસ્ય

નરસિંહસૂનોર્ગણપતેઃ કૃતિઃ ઉપદેશસારભાષ્યં સમાપ્તમ્ ।

વિભવાબ્દે જયેષ્ઠમાસે પૌર્ણમ્યાં ભાનુવાસરે ।

ચન્દ્રોપરાગસમયે ભાષ્યમેતદ્દુદીરિતમ્ ॥

From The Collected Works of Vasishtha Kavyakantha Ganapati Muni Vol 07-31

Proofread by Sunder Hattangadi

—
UpadeshasaraBhashyam

pdf was typeset on April 5, 2025

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

